

ת"פ 2757/08/19 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז מרכז נגד ירון דוגה

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 2757-08-19 מדינת ישראל נ' דוגה

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

נגד

הנאשם: ירון דוגה

בשם המאשימה: עו"ד מיכאל אייזן

בשם הנאשם: עו"ד מירב נוסבוים

גזר דין

נוסח מצונזר מותר בפרסום

הנאשם הורשע לאחר הבאת ראיות במלוא העבירות שיוחסו לו בכתב האישום: זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 (אמצע) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיפים 418 (אמצע) ו-420 לחוק העונשין; ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיפים 415 רישא ו-25 לחוק העונשין; התחזות בצוותא כאדם אחר, לפי סעיפים 441 רישא ו-29 לחוק.

כתב האישום

1. עובר ליום 10.4.2014 החליט הנאשם לפעול כדי לקבל במרמה רישום בעלות בפנקסי המקרקעין של קרקע חקלאית ששוויה הוערך כ-7,000,000 ₪, בגוש 6606 חלקה 168 בשטח 1,029 מ"ר בהרצליה פיתוח (להלן: הקרקע). הנאשם תכנן להביא לרישום הקרקע על שם חברת אבן בע"מ, שהייתה שייכת בעבר לאביו המנוח, זכי דוגה ז"ל, וכיום בבעלות משותפת של אשת הנאשם סיגל דוגה וידיד המשפחה (להלן בהתאמה: התוכנית העבריינית, החברה).

עמוד 1

הקרקע נרכשה ביום 15.3.1951 על ידי שלמה יעקב גרונר ז"ל (להלן: הבעלים הרשום), אשר נרשם כבעלים ביום 25.3.1951 במשרד ספרי האחזזה בתל אביב. הוא נפטר בשנת 1979 והוריש את רכושו לאשתו וילדיו. בעלותו על הקרקע נרשמה בפנקסי המקרקעין מבלי שצוין מספר תעודת הזהות שלו. בשל הרישום החסר, על מנת להביא לרישום הקרקע על שם החברה, נדרש היה לבצע הליך זיהוי של הבעלים הרשום, במסגרתו יוכל אחד מיורשיו של הבעלים הרשום להעיד על זיקתו של זה לקרקע, ועל מכירתה לחברה.

לאור חשדות בדבר ניסיונות (שאינם קשורים בתיק דנן) להשתלט על הקרקע במרמה, ניתן ביום 15.7.2014 צו מניעה האוסר על דיספוזיציה בקרקע, אשר נרשם בפנקסי המקרקעין ביום 24.7.2014 (הליך 28375-07-14 בבית משפט השלום בפתח תקווה).

2. לצורך הוצאת התוכנית העבריינית לפועל, זייף הנאשם, בעצמו או באמצעות אחר מסמכים שונים כמפורט להלן:

א. מסמך מזויף נושא כותרת "אישור לרישום פעולה בפנקסי מקרקעין" מיום 20.1.00, של לשכת רישום המקרקעין בירושלים, המאשר כי הקרקע אינה חייבת במס רכוש. לפי מסמך זה, בעלת הקרקע היא חמה דוגה, אמו של הנאשם. המסמך זויף כך שבמקום מקרקעין בירושלים שהיו רשומים במסמך המקורי, (גוש 30462 חלקה 6), נרשמו פרטי הקרקע (גוש 6606 חלקה 168), והוסף שטח הקרקע - 1,029 מ"ר (להלן: אישור מס הרכוש המזויף - ת/20).

ב. הסכם מכר מזויף, לפיו שלמה גרונר בעל ת"ז 787143 (להלן: שלמה גרונר האחר) מכר ביום 8.2.90 את הקרקע לחברה, קרי, לזכי דוגה (להלן: הסכם המכר - ת/31).

ג. "יפוי כוח בלתי חוזר" מזויף הנושא תאריך 8.2.90, לפיו שלמה גרונר האחר ממנה את עו"ד יעקב ענבי ואת זכי דוגה לבצע במקומו פעולות ביחס לקרקע, מאחר שקיבל תמורה מלאה עבור מכירת הקרקע לחברה (להלן: יפוי הכוח הבלתי חוזר - ת/29).

ד. מסמך נוטריוני מזויף שכותרתו "אימות חתימה" מיום 8.2.90, לפיו הנוטריון עו"ד מאיר אורנשטיין מאשר כי שלמה גרונר האחר התייצב לפניו וחתם על יפוי הכוח הבלתי חוזר (להלן: האישור הנוטריוני - ת/29).

3. ביום 10.4.2014 שכר הנאשם את שירותיו של עו"ד א"א (להלן: עו"ד א"א), לצורך פנייה לרשויות השונות לביצוע רישום הקרקע בהתאם לתוכנית העבריינית. לשם כך מסר הנאשם לעו"ד א"א את המסמכים המזויפים - הסכם המכר, יפוי הכוח הבלתי חוזר והאישור הנוטריוני. עו"ד א"א פעל לטובת הנאשם במסגרת ההתקשרות ביניהם, והגיש לרשויות ולגורמים שונים את המסמכים שקיבל מהנאשם לצורך פעולת רישום הקרקע.

ביום 29.5.2014 חתמה סיגל דוגה על ייפוי כוח כללי הממנה את עו"ד א"א לפעול בשמה ובשם החברה, וביום 4.8.2014 חתמה על תצהיר כתימוכין לבקשה עתידית לתיקון הרישום החסר. לצורך הליך הזיהוי הנדרש, פעל עו"ד א"א לאיתור יורשים של הבעלים הרשום. הוא הגיע לפרטיו של אדם בשם מרדכי גרונר, כמי שיכול להיות בנו של שלמה גרונר האחר, ומסר את פרטיו לנאשם, לצורך המשך איתור.

בהמשך, שלח הנאשם אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: המתחזה), על מנת שיציג עצמו כמרדכי גרונר, בנו של שלמה גרונר האחר, ויחתום בפני עורך דין על תצהיר לצורך הליך הזיהוי הנדרש. ביום 13.8.2014 הגיע המתחזה למשרד עורך דין עזי דאוד בירושלים (להלן: עו"ד דאוד), הזדהה בפניו באמצעות תעודת זהות מזויפת כבנו של שלמה גרונר האחר, וחתם בפניו על תצהיר (להלן: התצהיר המזויף). ביום 10.8.2014 מסר הנאשם את התצהיר המזויף לעו"ד א"א, על מנת שזה יעשה בו שימוש לצורך הליך הזיהוי הנדרש.

עובר ליום 24.8.2014 פנה עו"ד א"א ללשכת רישום המקרקעין בנתניה בבקשה לרשום את הקרקע על שם החברה, ותמך את הבקשה בתצהיר של סיגל דוגה ובתצהיר המזויף. הבקשה נדחתה, וביום 24.8.2014 נשלח לעו"ד א"א מכתב מלשכת רישום המקרקעין בנתניה, לפיו לא ניתן לבצע את הרישום על סמך המסמכים שצורפו לבקשה. כן צוין כי קיים צו מניעה ביחס לקרקע. במועדים 31.8.2014 ו-2.9.2014 פנה עו"ד א"א ללשכת רישום המקרקעין בנתניה בבקשות לקבל מידע על הקרקע. כן עדכן את הנאשם בתשובה שקיבל ובתוצאות בדיקותיו, כי קיים קושי לשנות את רישום הקרקע.

ביום 11.9.2014 חתמה חמה דוגה על ייפוי כוח המסמיך את עו"ד א"א לפעול בשמה בעניין הקרקע. עובר ליום 1.10.2014 מסר הנאשם את אישור מס הרכוש המזויף וייפוי הכוח של חמה דוגה לעו"ד א"א, לצורך קידום הרישום. ביום 1.10.2014 פנה עו"ד א"א ללשכת רישום המקרקעין בנתניה בבקשה לרשום הערת אזהרה לטובת החברה ביחס לקרקע. הוא תמך את בקשתו, בין השאר, בהסכם המכר ובאישור מס הרכוש המזויף. בקשתו נדחתה, ובו ביום נשלח אליו מכתב לפיו לא ניתן לרשום את הערת האזהרה המבוקשת על סמך המסמכים שצורפו לבקשה, בטרם ביטול צו המניעה וביצוע הליך זיהוי לבעלים.

עוד באותו יום הגיעו עו"ד א"א ועו"ד ב"ב ממשרדו ללשכת רישום המקרקעין בנתניה, במטרה לברר מדוע לא ניתן לרשום את רכישת הקרקע בפנקסי המקרקעין. במסגרת הבירור מסר עו"ד א"א לעובדי לשכת רישום המקרקעין בנתניה את אישור מס הרכוש המזויף, הסכם המכר וייפוי הכוח של חמה דוגה. במעמד זה התעורר חשדם של עובדי לשכת רישום המקרקעין בנתניה ביחס למסמך אישור מס הרכוש המזויף, שכן לא נהוג שעובד לשכת רישום המקרקעין בירושלים ייתן אישור ביחס לקרקע בהרצליה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה סקר את נסיבות ביצוע העבירות שהתפרשו על פני כמחצית השנה, את מידת התחכום הגבוהה במעשיו הנאשם, ואת פוטנציאל הנזק בשווי כ-7 מיליון ₪. הוא הציג את האינטרסים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו

של הנאשם, הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, ועתר לקבוע את מתחם העונש בין 22-72 חודשי מאסר בפועל. בגזירת העונש בתוך המתחם ביקש לשקול לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם, אשר ביצע את מעשיו בהתעלמו ממאסר על-תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים, וגילה בהתנהגותו כי אינו ירא את אימת הדין. סופו של דיון עתר לגזור את עונשו של הנאשם ל-46 חודשי מאסר בפועל. לנוכח שיהיו ממושך בהגשת כתב האישום, ביקש להפעיל את המאסר על-תנאי כשחלקו במצטבר וחלקו בחופף. עוד ביקש לגזור על הנאשם מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים לנפגעי העבירה.

ב"כ הנאשם ביקשה לתת משקל נכבד - בין בקביעת המתחם ובין בגזירת העונש בתוכו - לשיהוי הממושך בהגשת כתב האישום, ולהפליה בין הנאשם לבין עו"ד א"א, שותפו לכאורה לביצוע העבירות, אשר כלל לא הועמד לדין, ובמקום זאת מצאה המאשימה לנסות להסתייע בו כעד תביעה נגד הנאשם. ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בכך שסופו של יום, מעשי ההונאה שביצע הנאשם לא צלחו, הוא לא הפיק טובת הנאה, ולא הסב נזק לאיש. היא ביקשה לקבוע מתחם ענישה שתחתיתו בעונש מאסר בפועל שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, וחלקו העליון במאסר ממש. לתמיכה בטענתה הפנתה לפסיקה, וביקשה להבחין בין נסיבות ההליך כאן לבין פסקי הדין שהוגשו על ידי הצדדים. אשר לנסיבותיו של הנאשם - הוגש תיעוד באשר למצבו הרפואי ולמצבה של אמו. הנאשם בן 54, נשוי, אב לשישה ילדים בגילים 16-28, סב לנכד פעוט, מתגורר בביתה של אמו הקשישה והחולה ומטפל בה. הנאשם אדם חולני, עבר אירוע לבבי, 4 צנתורים, נוטל תרופות באופן קבוע, מצוי במעקב רפואי, הוכר על ידי הביטוח הלאומי כבעל נכות צמיתה בשיעור 38%. הוא עובד באופן חלקי בעבודה שאיננה דורשת מאמץ פיזי. במצב דברים זה ביקשה ב"כ הנאשם (הן בפתח הדיון והן בסיומו) להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות, ולגזור את עונשו בהתאם.

הנאשם סיפר כי הוא מטפל בילדיו, אחד מהם חייל קרבי בשירות סדיר, וטען כי אם יידעו על הרשעתו, "יהיה לי אסון בבית". אחד מאחיו של הנאשם נהרג בפיוגע, הוריו נפטרו כשהיה בן עשרים, "אני לא אשב פה ואספר את הכל, זה שעות, על מה שעברתי בחיים שלי, וחולה לב, 4 סטנטים, פעמיים בטיפול נמרץ, זהו, לא יודע מה להגיד על דברים שהיו מזמן אבל".

דיון

5. קביעת מתחם העונש. מגוון נסיבות לחומרה רובצות לחובתו של הנאשם: הוא הזים בלעדיו אין של התוכנית העבריינית. הוא זה שעתיד היה להיות המרוויח העיקרי אילו צלחה תוכניתו. מעשיו בוצעו מתוך תכנון מוקדם ובתחכום, במהלך תקופה בת כמחצית השנה. לצורך מימוש תוכניתו העבריינית זייף הנאשם מגוון מסמכים (בין בעצמו ובין באמצעות אחרים). הנאשם לא רק קָטָא בעצמו, אלא החטיא אחרים אותם הפך לשותפיו לעבירות (מידיעתם או שלא מידיעתם). מעשי הרמייה של הנאשם כוונו לביצוע עסקה במקרקעין. פוטנציאל הנזק הישיר לבעלי הקרקע גבוה מאוד - כשבעה מיליון שקלים, שווי המקרקעין מושא העבירות. פוטנציאל הנזק העקיף לציבור חמור אף הוא - פגיעה ביכולתו של הציבור להסתמך על נכונות מרשם המקרקעין. "הפגיעה באמינות מרשם המקרקעין היא פגיעה ב"קודש הקודשים" של חיי המסחר השוטפים, ואין צורך להרבות במילים על אודות הנזק שנגרם לאינטרס הציבורי בשל הפגיעה בתקינותו ואמינותו של מרשם המקרקעין" (ע"פ 8642/19 הייב ואח' נ' מדינת ישראל (13.10.21)). אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשים - בהיעדר הסבר אין לנו אלא להניח את המובן מאליו, כי פעל מתאוות בצע, במטרה להעשיר

את כיסו על חשבונם של אחרים. לזכותו של הנאשם נזקפת אך ורק העובדה שתוכניתו העבריינית נתגלתה וסוכלה בטרם הספיק להשלימה בביצוע עסקת מקרקעין. כפועל יוצא מכך נחסך הנזק שעלול היה להיגרם לבעלי הקרקע ולציבור כולו. בצד זאת, אין המדובר במי שחשף את המעשים מרצונו והיכה על חטא, אלא במי ששותפו נתפס בִּפְנֵי תוך כדי ניסיון לרשום הערת אזהרה על הקרקע, מהלך שהוביל לפתיחה בחקירה פלילית.

6. למדיניות הענישה ראו:

רע"פ 5567/10 יעקב שקדי נ' מדינת ישראל (2.8.10). המבקש הורשע לאחר הבאת ראיות בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף. הוא זייף עם אחרים רישום זכויות בדירה ששכר, אותה מכר בהמשך. הקונה התמים איבד את כספו, שאת מרביתו נטל כהלוואה. מעשה הרמייה נתגלה בטרם הועברה הבעלות בדירה לרוכש. המבקש נטל את הכסף, נמלט מהארץ ושב בחלוף כארבע שנים. בית משפט השלום גזר עליו עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים, מאסר על-תנאי, פיצוי למתלונן בסך 180,000 ₪ וקנס בסך 7,500 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה (ודחה את ערעור המבקש), והעמיד את עונש המאסר בפועל על 38 חודשים, ואת הפיצוי על סך של 250,000 ₪. בקשתו של המבקש לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 6031/17 פלוני נ' מדינת ישראל (3.10.17). הוגש ע"י המאשימה. המבקש הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום בעבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בריבוי עבירות, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר במספר עבירות, קבלת דבר במרמה, ניסיון לקבלת דבר במרמה. בכתב האישום הראשון דובר בשלושה אישומים: הצגת מצג כוזב ביחס לזכויות במקרקעין, בעקבותיו שילם המתלונן כספים בסך 200,000 ₪, כביכול בתמורה לקבלת בעלות על הקרקע; תיווך בעסקת מרמה של מכר מקרקעין, במהלכו קיבל המבקש כספים בסך 28,000 ₪; מתן הבטחת כזב להשיב חוב באמצעות העברת זכויות במקרקעין, תוך הצגת מצגי שווא ומסמכים מזויפים. בכתב האישום השני גבה המבקש במרמה כספים בסך 500,000 ₪, תוך התחייבות שלא קוימה לסייע למתלונן להשלים עסקאות במקרקעין. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין 2-6 שנות מאסר, וגזר על המבקש 50 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופיצויים לנפגעי העבירה בסך כולל 640,000 ₪. בית המשפט המחוזי התערב בשיעור הפיצוי לנוכח הודייתו של המבקש והשבת סכום כסף לאחד המתלוננים, והפחית את הפיצוי שניתן לאותו המתלונן מ-260,000 ₪ ל-250,000 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ע"פ 7659/15 הרוש נ' מדינת ישראל (20.4.16). הוגש ע"י המאשימה. המערער הורשע לאחר הבאת ראיות בעבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (3 עבירות), זיוף, שימוש במסמך מזויף (3 עבירות) והתחזות כאדם אחר. המערער, מתווך במקצועו, יזם תוכנית עבריינית בנוגע למגרש בתל אביב. המערער הפגיש את שותפו לתוכנית עם לקוחות פוטנציאליים שביקשו לרכוש את המגרש, כשהשותף הזדהה בפניהם בכזב כבעל המגרש. בוצעו פגישות עם מספר קונים פוטנציאליים, לרבות ניסיון למכור את המגרש בסכום של כ-2.3 מיליון ₪. כתוצאה ממעשי המרמה של הנאשם ושותפו, קיבלו השניים מהמתלונן סכום של 408,000 ₪, מתוך סכום זה קיבל המערער כעמלת תיווך סך של כ-200,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש בין 22 חודשי מאסר לבין חמש שנות מאסר, וגזר את עונשו של המערער ל-30 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. ערעורו נדחה.

רע"פ 2847/10 ג'ימי צור נ' מדינת ישראל (15.4.10). הוגש ע"י ההגנה. המבקש הורשע לאחר הבאת ראיות בעבירות זיוף בכוונה לקבל דבר, ניסיון לקבלת דבר במרמה, עדות שקר, שימוש במסמך מזויף ושיבוש מהלכי משפט. בין המבקש ורעייתו לבין המתלונן נתגלע סכסוך כספי, שבמרכזו מספר דירות בבני ברק. המתלונן הגיש נגד השניים תביעה כספית באשר לדמי השכירות מהדירות. בעקבות זאת הגישו השניים תביעה שכנגד, שעניינה אכיפת הסכם מכר שנכרת לטענתם בין המתלונן לבת הזוג. המבקש זיף את הסכם המכר שהציג לבית המשפט, בכך שחתם בו חתימה הנחזית להיות חתימת המתלונן, במטרה לקבל במרמה פסק דין לטובתו ולטובת רעייתו. בית משפט השלום גזר על המבקש מאסר בפועל למשך 6 חודשים, מאסר על-תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ ופיצויים למתלונן בסך 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, אך תוך מתן משקל לחלוף הזמן, העמיד את עונש המאסר בפועל על ארבעה חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 2317-03-15 יצחק ביטון נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 2.8.15). המערער הורשע לאחר הבאת ראיות בעבירות מרמה, ניסיון מרמה וזיוף. הוא השתמש בחוזה מכר פיקטיבי באמצעותו ניסה לרשום הערת אזהרה לטובתו. בהמשך לכך ניסה למכור את הקרקע מושא הסכם המכר תמורת סך של 686,000 ₪, וקיבל מקדמה בסך 2,000 ₪. לאחר מכן ניסה למכור את הקרקע לאחר תמורת סך של 1.4 מיליון ₪, וקיבל מקדמה בסך 3,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם עונש כולל בין 1-4 שנות מאסר בפועל, וגזר את עונשו של המערער לשנתיים מאסר בפועל, עליהן הפעיל במצטבר שנת מאסר על-תנאי, סה"כ 3 שנות מאסר בפועל, במצטבר לעונש מאסר אותו ריצה המערער באותה עת. בית המשפט המחוזי אישר את העונש, אך לנוכח החמרה במצבו הרפואי של המערער, קבע כי מתוך 3 שנות המאסר, שנתיים תרוצינה במצטבר לעונש מאסר בן 40 חודשים שהוטל על המערער בהליך אחר, ושנה אחת תרוצה בחופף.

7. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים עליהם עמדתי לעיל ולמדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בין 18-36 חודשי מאסר בפועל.

8. ב"כ הנאשם ביקשה להקל בעונשו של הנאשם משתי סיבות עיקריות הכרוכות במחדליה של המדינה, האחת - הגשת כתב האישום בחלוף כחמש שנים ממועד הפתיחה בחקירה, השנייה - אכיפה בררנית בכך שלא הוגש כתב אישום נגד מי ששימש לכאורה שותפו של הנאשם לביצוע מעשי העבירה, עו"ד א"א. בקשתה ראויה. אשר למשך החקירה, זו נתפרשה על פני כארבע שנים, וברי כי ניתן היה לנהלה באופן יעיל יותר (ראו פסקה 30 להכרעת הדין). בכל הנוגע להתנהלותו של עו"ד א"א והחלטתה של המאשימה להימנע מהגשת כתב אישום נגדו (ולהעמידו כעד תביעה נגד הנאשם) - ראו פירוט בהכרעת הדין. שיקולים אלו מצדיקים הקלה בעונשו של הנאשם בתוך המתחם (סעיף 40א(9)+(10) לחוק העונשין). החלטתו של הנאשם לנהל את ההליך לא תיזקף כמובן לחובתו, אך מנגד לא יוכל ליהנות מההקלה הניתנת למי שמודה במיוחס לו, מכה על חטא, ובתוך כך חוסך את זמנם של בית המשפט, המאשימה ועדיה. מחלת הלב ממנה סובל הנאשם, וההכרה בו כמי שסובל מנכות לצמיתות בשיעור 38% (ענ/2) מצדיקות כמובן התחשבות בגזירת עונשו. כמו כן, נקל להניח כי ריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריה ישפיע לרעה הן על הנאשם והן על בני משפחתו, ככל נאשם אחר, אך לא הובאו ראיות המצדיקות התחשבות מיוחדת בשיקול זה.

9. הרשעותיו הקודמות והרלוונטיות של הנאשם רובצות לחובתו. ביום 3.10.18 הורשע לאחר הבאת ראיות בשתי

עבירות של קבלת דבר במרמה, וזוכה ממספר עבירות נוספות. באישום אחד מסר הנאשם לרב בית חב"ד המחאות ביודעו שאינן בנות פירעון (בסכומים של 7,500 ₪, 60,000 ₪ והמחאה נוספת בסכום שלא היה ידוע למאשימה). הרב סירב לפרוט את המחאות, ובהמשך נסעו הרב והנאשם לחלפן כספים, שניאות לפרוט את המחאות לאחר שהרב העביר לו תשלום בסך \$800. למותר לציין שההמחאה לא נפרעה בשל חוסר כיסוי. הנאשם ואחר התחלקו בכסף שהתקבל מהחלפן. באישום נוסף פנה הנאשם לעו"ד שאת שירותיו ביקש לשכור, וכחלק מהתשלום נתן בידי עורך הדין המחאה בסך 4,100 ₪, ביודעו כי אינה בת פירעון. ביום 18.12.18 נדון הנאשם למאסר על-תנאי וקנס.

ביום 19.12.12 נדון למאסר על-תנאי בן 6 חודשים, בר הפעלה בענייננו, ולתשלום פיצויים, זאת בגין הרשעתו בהתאם להודאתו בעבירות זיוף בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה, לאחר שבשנת 2006 קיבל לידי המחאות, זייף אותן ועשה בהן שימוש.

ביום 12.2.12 נדון למאסר על-תנאי, קנס ופיצויים בגין משיכת שיק ללא כיסוי, בעבירה משנת 2005.

ביום 28.7.08 נדון למאסר על-תנאי וקנס בגין אי הגשת דו"ח מע"מ במועד.

ביום 7.12.06 נדון לשנת מאסר בפועל בגין עבירות על פקודת מס הכנסה - אי העברת מס שנוכה ואי הגשת דו"ח במועד.

ביום 2.1.02 נדון למאסר בפועל למשך 6 חודשים בעבודות שירות וצו מבחן, לאחר שהורשע בשתי עבירות של תקיפת בן זוג.

10. עינינו הרואות, עסקינן בעבריין מרמה אשר שב ומהתל בקורבנות עבירה פרטיים, כמו גם ברשויות. עונשים שהוטלו על הנאשם, לרבות מאסרים בפועל ועל-תנאי, קנסות ופיצויים, לא נתנו בו אותותיהם. הנאשם ביצע את מעשיו המתוכננים, המתוחכמים והממושכים מושא ההליך דן, בעוד מאסר על-תנאי בן 6 חודשים תלוי מעל ראשו, ולא היה בו כדי להרתיעו או להניאו מלהמשיך בדרכו הרעה. עמדתה של המאשימה, אשר עתרה להתחשב במחדליה עליהם עמדתי לעיל, באופן שבו חלק מעונש המאסר על-תנאי יופעל בחופף לעונש המאסר בפועל שייגזר על הנאשם, ראויה ומבטאת הכרה בתקלות שנתגלו. אלמלא פגמים אלו, ראוי היה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה, ולהפעיל את עונש המאסר על-תנאי במצטבר. בהתחשב במחדלי המדינה ובכלל השיקולים שפורטו לעיל, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם ברבע התחתון של המתחם, ולהפעיל את המאסר על-תנאי כך שמחציתו תרוצה במצטבר לעונש ומחציתו בחופף. אשר למרכיבים הכלכליים, בהינתן שתוכניתו העבריינית של הנאשם נועדה להפקת רווח כספי על חשבונם של אחרים, ברי כי ראוי לחייבו בקנס. עם זאת, לנוכח משך המאסר שייגזר עליו, מצאתי לגזור את הקנס על הצד המתון. אשר לפיצויים - סופו של דבר לא נפגעו קורבנות העבירה בכיסם, ומשכך מצאתי לפסוק לטובתם פיצוי כספי בשיעור נמוך יחסית, המתחשב בטרדה שנגרמה להם.

11. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 7

א. 22 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 10-08-27593, גזר דין מיום 19.12.12).
3 חודשים ירוצו במצטבר ו-3 חודשים בחופף.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 25 חודשים.

ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג "פשע", לרבות עבירות מסוג "פשע" על סימנים ו' ו-ז' לפרק יא' בחוק העונשין.

4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג "עוון", לרבות עבירות מסוג "עוון" על סימנים ו' ו-ז' לפרק יא' בחוק העונשין.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.9.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ד. פיצויים בסך 4,000 ₪ אשר ישולמו לבעלי הקרקע, לפי פרטים שתמסור המאשימה במזכירות בית המשפט. הפיצויים ישולמו ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

בשל איסור הפרסום שעודנו חל על פרטיו של עו"ד א"א, מפורסם גזר הדין בנוסח מצונזר. גזר הדין המלא והמחייב ניתן ביום 21.6.23 במעמד הצדדים.

ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ג, 21 יוני 2023, בהעדר הצדדים, וישלח אליהם.